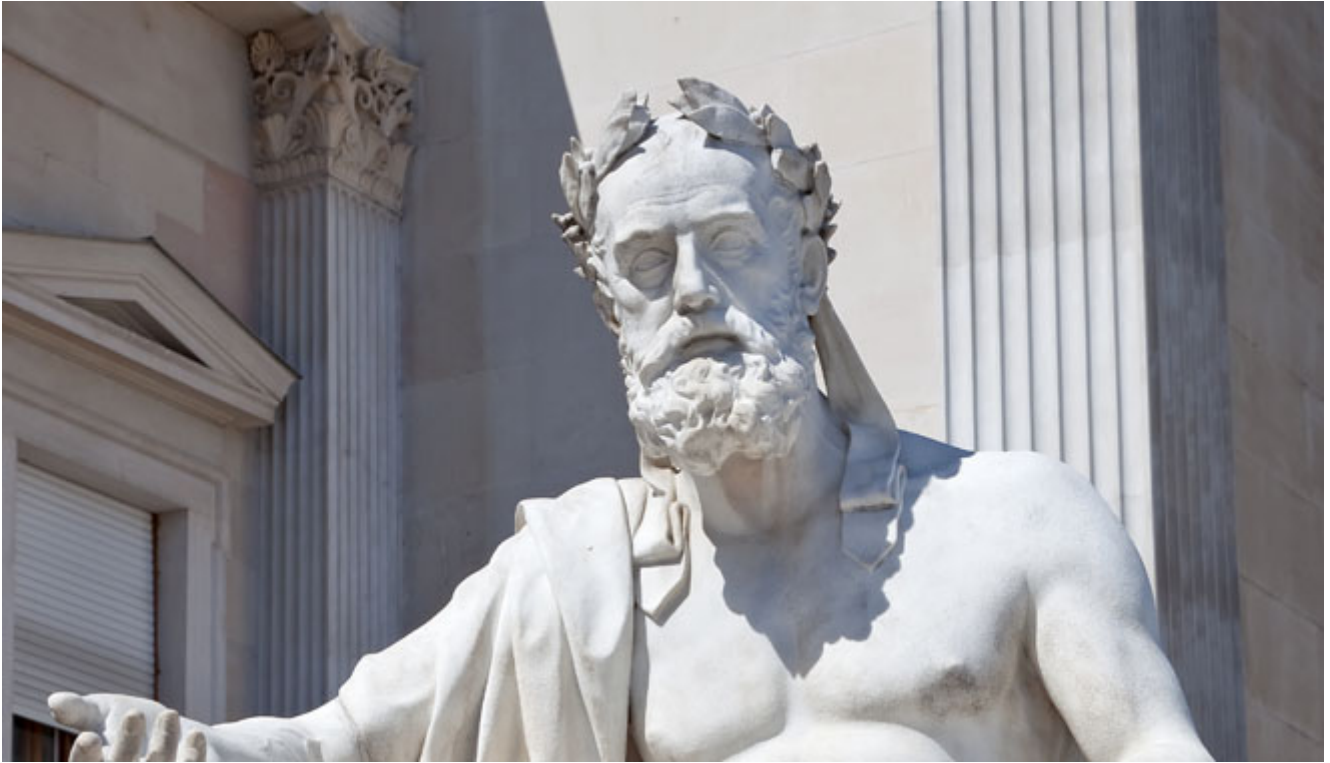

Το Περσικό εκπαιδευτικό σύστημα στην Κύρου Παιδεία του Ξενοφώντα

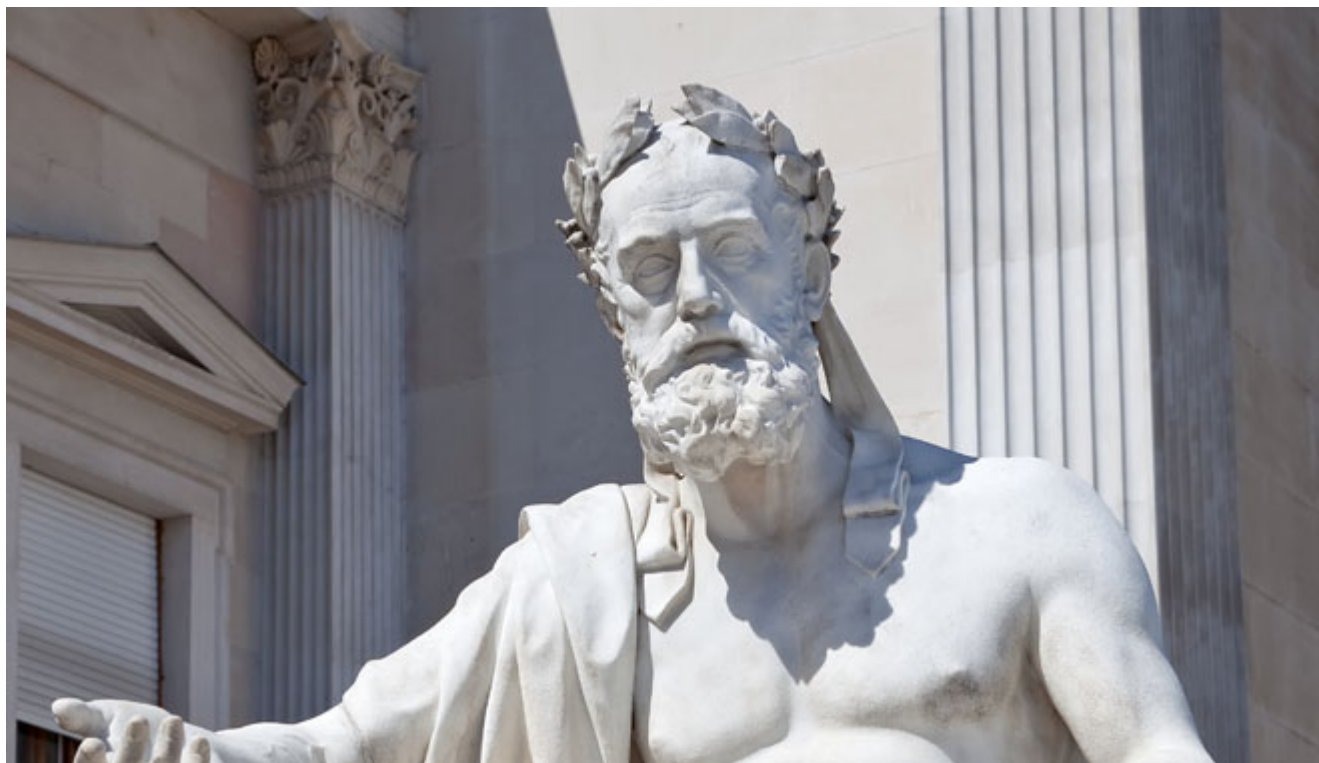
Πολιτισμός / Ιστορία

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

Εισαγωγικά

Ο Ξενοφώντας (430-355) είναι μια ενδιαφέρουσα προσωπικότητα όχι μόνο για τις συγγραφικές του ικανότητες αλλά και για την περιπετειώδη ζωή του. Πέρα από τα βιβλία του σχετικά με τον δάσκαλό του Σωκράτη, Απομνημονεύματα, Συμπόσιο, Απολογία, συνεργάστηκε και πρόβαλε ηγετικές προσωπικότητες, που τις θαύμαζε, όπως ο Κύρος Β΄, βασιλιάς των Περσών και ο Αγησίλαος, βασιλιάς της Σπάρτης.

Ancient Greek writer, historian, athenian war-lord and political figure main composition of that is Anabasis of Kir

Στο έργο αυτό ο Ξενοφώντας αναφέρεται στην προσωπικότητα και τον βίο του βασιλιά των Περσών Κύρου του Β΄ του Μεγάλου, γιου του Καμβύση του Α΄, τον οποίο θαύμαζε για τη δύναμη και το μεγαλείο του και τον θεωρούσε πρότυπο χρηστού βασιλιά. Αφού εξέφρασε αυτόν του τον θαυμασμό στο εισαγωγικό κεφάλαιο, ο Ξενοφώντας ανέτρεξε στα πρώτα χρόνια της ζωής του Κύρου. Έτσι του δόθηκε η ευκαιρία να περιγράψει το εκπαιδευτικό σύστημα των Περσών.

Βιογραφικά και εργογραφικά στοιχεία του Ξενοφώντα

Ο Ξενοφώντας (430-355 π.Χ.) καταγόταν από τον δήμο των Ερχιέων της Αττικής. Υπήρξε μαθητής του Σωκράτη, τον οποίο σεβόταν και αγαπούσε, έχοντάς τον ως πρότυπο, όπως και οι άλλοι μαθητές του.

Τα γεγονότα του Πελοποννησιακού πολέμου, η σύγχυση και η απαισιοδοξία που επικρατούσαν στην Αθήνα δημιούργησαν πολλές ανησυχίες στον νέο και φιλόδοξο Ξενοφώντα, ο οποίος αναζητούσε πεδίο δράσης έξω από την αγωνιώδη πολιτική ατμόσφαιρα του τόπου του. Έτσι, όταν ο φίλος του Πρόξενος ο Βοιωτός στρατολόγούσε μισθοφόρους για την εκστρατεία του Κύρου εναντίον του αδελφού του Αρταξέρξη Β΄, βασιλιά της Περσίας, βρέθηκε στην Ασία, στο μισθοφορικό ελληνικό στράτευμα του Κύρου. Αυτά περιγράφονται στο βιβλίο του «Κύρου Ανάβασις». Μετά τον θάνατο του Κύρου, στη μάχη στα Κούναξα (401 π.Χ.), ο Ξενοφών ανέλαβε ηγετικές πρωτοβουλίες και συνέβαλε στην επιστροφή των Ελλήνων μισθοφόρων από τα βάθη της Ασίας στην Τραπεζούντα και στο Βυζάντιο (*Κάθοδος των Μυρίων*)

).

Ο Ξενοφώντας νωρίς είχε εκδηλώσει την αγάπη του προς τη Σπάρτη (φιλολάκων ιστοριογράφος χαρακτηρίστηκε) και ακολούθησε τον Αγησίλαο στη Μ. Ασία, το 396 π.Χ. Το 394 π.Χ., στη μάχη της Κορώνειας, στη Βοιωτία, πήγε μαζί του εναντίον της Αθήνας. Οι Αθηναίοι για την πράξη του αυτή τον τιμώρησαν με εξορία, ενώ αντίθετα οι Σπαρτιάτες τον τίμησαν προσφέροντάς του «προξενία» (άδεια διαμονής στη Σπάρτη) και του δώρισαν μεγάλο αγρόκτημα στο Σκιλλούντα της Ηλείας, κοντά στην Ολυμπία, όπου εγκαταστάθηκε με την οικογένειά του και έζησε είκοσι χρόνια ασχολούμενος με αγροτικά έργα και τη συγγραφή βιβλίων.

Ξενοφώντας και Αγησίλαος

Ο Ξενοφώντας γνωρίστηκε με τον βασιλιά των Σπαρτιατών, Αγησίλαο Β΄, τον οποίο θαύμασε και συνδέθηκε μαζί του φιλικά. Ο Ξενοφώντας εντυπωσιάστηκε από τον σπαρτιάτικο τρόπο ζωής, σε τέτοιο βαθμό, ώστε έδωσε στους δυο γιους του σπαρτιάτικη αγωγή. Θέλοντας να εξυμνήσει τους Σπαρτιάτες και την στρατιωτική τους αγωγή, έγραψε δύο επιπλέον σημαντικά έργα: «**Αγησίλαος**» και «**Λακεδαιμονίων πολιτεία**». Ο Ξενοφώντας είχε κι έναν επιπλέον λόγο για τον οποίο αντιπαθούσε την δημοκρατία. Την θεωρούσε υπεύθυνη για την εκτέλεση του αγαπημένου του δασκάλου, Σωκράτη.

β) Το έργο του

Ιστορικά

Κύρου Ανάβασις, Ελληνικά, Αγησίλαος, Κύρου Παιδεία

Φιλοσοφικά

Απομνημονεύματα, Απολογία Σωκράτους, Συμπόσιον,

Πολιτικά

Ιέρων ή Τυραννικός, Λακεδαιμονίων πολιτεία

Ο Ξενοφώντας είχε και άλλα πολλά ενδιαφέροντα, για τα οποία έγραψε και σχετικά έργα:

Οικονομικός, Πόροι ή περί προσόδων, Κυνηγετικός (αμφισβητούμενης γνησιότητας): **Περί ιππικής, Ιππαρχικός.**

Η προσωπικότητα του Ξενοφώντα

Κανένας δεν αμφισβητεί το αξιόλογο και πολύπλευρο ταλέντο του Ξενοφώντα. Ως ιστορικός, βέβαια, υπολείπεται του Θουκυδίδη στην αντικειμενικότητα της εξιστόρησης και στο βάθος των νοημάτων, ως συγγραφέας όμως είναι υποδειγματικός για την ενάργεια, τη φυσικότητα και την παραστατικότητα της αφήγησης. Ενδιαφέρεται περισσότερο για την ψυχολογία των ανθρώπων παρά για την ανάλυση των πολιτικών δυνάμεων. Η θρησκευτική θεώρηση των πραγμάτων από τον ιστορικό παραπέμπει στον Ηρόδοτο και η αφήγησή του μερικές φορές έχει ηθικολογικό ύφος.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

[**https://bit.ly/3xPRVoy**](https://bit.ly/3xPRVoy)